

Foreningen Fair Dog
Att.: Charlotte Andersson
kontakt@fairdog.dk

Den 17. februar 2017

Kære Charlotte Andersson

Tak for Fair Dogs henvendelse af 6. februar 2017 om bl.a. et nyt forskningsprojekt på København Universitet vedrørende indkrydsning af forbudte hunderacer.

Indledningsvis skal nævnes, at ressortområdet vedrørende bl.a. hundeloven blev overført fra Justitsministeriet til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (nu Miljø- og Fødevarerministeriet) i december 2011.

Jeg er ikke bekendt med, at Justitsministeriet i forbindelse med indførelse af hundelovens såkaldte forbudsordning i 2010 skulle have modtaget et tilbud fra Københavns Universitet i 2010 om udvikling af et DNA-register til brug for identificering af, hvorvidt en hund tilhører en forbudt race eller ej.

Derimod undersøgte Fødevarestyrelsen i forbindelse med ændring af hundeloven i 2013/14 mulighederne for oprettelse af et sådant DNA-register, og jeg antager, at det er dette projekt, der refereres til i jeres henvendelse.

I henvendelsen spørger I om, hvorfor projektet om et DNA-register til identifikation af, hvorvidt en hund tilhører en forbudt race eller ej, ikke blev iværksat.

Det fremgår af Københavns Universitets projektbeskrivelse fra 2013, at det er videnskabeligt muligt at oprette et DNA-register. Imidlertid manglede der – og mangler stadig – viden om, hvilken indkrydsningsgrad af de forbudte racer der vil kunne accepteres, dvs. hvor stor en procentdel af en forbudt race en hund vil skulle indeholde, for at være omfattet af forbudsordningen. Derfor blev det vurderet, at registret ikke ville kunne give den grad af sikkerhed og deraf følgende retssikkerhedsmæssige tryghed, der bør være formålet med et sådant register.

Det blev på den baggrund besluttet ikke at arbejde videre med oprettelse af et sådant DNA-register.

Praktisk erfaring med administration af hundelovens forbudsordning har vist, at der er behov for at belyse mulighederne for ved hjælp af en DNA-profil at fastlægge, om der er tale om en hund, der er omfattet af forbudsordningen. På den baggrund er det blevet besluttet at bevillige penge til det nyligt igangsatte forskningsprojekt på Københavns Universitet.

Det igangsatte forskningsprojekt er dog ikke identisk med det projekt, som blev foreslået i forbindelse med ændring af hundeloven i 2013/14. Det nye projekt omhandler ikke en etablering af et DNA-register for de 13 forbudte hunderacer, men fokuserer dels på, i hvilken grad det er muligt genetisk at identificere krydsninger af hunderacer ved anvendelse af det amerikanske DNA-register (Mars

Veterinary), og dels på hvordan adfærden hos krydsningshunde er i forhold til de renrace hundes adfærd.

I jeres henvendelse opfordres til, at hundelovens raceforbud og den omvendte bevisbyrde sættes i bero, indtil der findes en mulighed for, at ejerne kan løfte bevisbyrden om, hvorvidt en hund er omfattet af forbudsordningen eller ej.

Det bemærkes, at forbudsordningen og dokumentationskravet for, at en hund ikke er eller indeholder en ulovlig race, er fastsat ved lov, og ændringer heraf vil kræve en lovændring. Håndhævelse af reglerne kan således ikke bare uden videre sættes i bero.

For så vidt angår dokumentationskravet for, at en hund ikke er eller indeholder en ulovlig race, fremgår det af forarbejderne til hundeloven, at udvalget for hunde ved udarbejdelsen af forslaget til hundeloven var enige om, at et raceforbud – for at kunne håndhæves effektivt – må bygge på en model med omvendt bevisbyrde, der indebærer, at det er hundens ejer, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. Udvalget for hunde bestod af repræsentanter fra Dansk Kennel Klub, Danmarks civile Hundeførerforening, Dyrenes Beskyttelse, Den Danske Dyrhelgeförening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Justitsministeriet samt en landsdommer som formand.

Det betyder, at der stilles krav om større agtpågivenhed fra de personer, der anskaffer sig hunde, som ligner de forbudte racer, i forhold til at anskaffe dokumentation for hundens ophav. Der er ikke i loven stillet nærmere krav om, hvordan hundens ejer dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund, hvilket f.eks. kan være en DNA-attest vedrørende hunden og dens forældre eller fremlæggelse af stambog eller erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.

Det kan tilføjes, at det ved den seneste ændring af hundeloven i 2013/14 blev vurderet – på baggrund af bl.a. udsagn fra hundesagkyndige – at hundelovens forbudsordning havde haft den ønskede effekt på mængden af forbudte hunde. En ophævelse af forbudsordningen vil potentielt kunne medføre en stigning i antallet af hunde, som er omfattet af forbudsordningen.

Foreningen nævner desuden i henvendelsen, at man kunne have givet foreninger, klubber m.v. mulighed for, at bidrage økonomisk til et projekt om oprettelse af et DNA-register. Det kan i den forbindelse nævnes, at oprettelse og finansiering af et DNA-register for identificering af hunderacer vil kunne foretages på baggrund af et privat initiativ. Det er således ikke en forudsætning for oprettelse af et sådant register, at dette iværksættes og finansieres af en offentlig myndighed.

Med venlig hilsen

Esben Lunde Larsen